



LA ESQUELLA

DE LA TORRATXA


PERIODICH SATÍRICH, HUMORÍSTICH, IL·LUSTRAT Y LITERARI.
DONARÀ AL MENOS UNS ESQUELLOTS CADA SENMANA.

2 CUARTOS CADA NÚMERO PER TOT ESPANYA

y 10 centaus paper en 1' isla de Cuba.
NUMEROS ATRASSATS 4 CUARTOS.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ LLIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, 20 BARCELONA.	PREU DE SUSCRIPCIÓ Fora de Barcelona, cada trimestre: Espanya 8 rals. Cuba y Puerto-Rico, 16.—Estranger, 18
---	--

¡BOLA VÁ!!



GRAN LOTERIA

PARA CONSTRUIR UN MONUMENTO.
A COLON. FALTADO DE RECURSOS.

GRAN LOTE
A COLON

FIVALLÉ

A COLON

8750

6010

6010

7821

¡Pobre Colon! ¡No havia passat encare prou trifulgas qu' are se 'l volen rifar!

D' AQUÍ D' ALLÀ.

Confessi una cosa Sr. Gil Maestre: vosté que ha sigut jutje, al primer cop-d' ull veurá qu' es de justícia, y la confessarà... no 'n duplo. Confessi qu' es un ingrát.

Un taruguista, sorprés ab un cartutxo de perdigons á cada mà, mentres feya la gara-gara á un honrat menestral de fora ciutat, aquest dia al entrar á la garjola ho deya:

—Aquest Governador nou no lè entranyas, es un home sense cor, un desagrahit. ¿A qui deu la fama sinó á nosaltres? ¿Qui l' ha fet coneixe? Nosaltres. ¿Qué fora sense nosaltres? Un jutje de mala-mort, arreconat y sense influencia. A no ser nosaltres, ningú l' anomenaria y 'ls periódichs s' abstindrian de posarli cada dia 'l nom en lletres de motllo. ¿Y en cambi, de quina manera 'ns ho paga? Ja ho veuhem: perseguintnos, y empaytantnos, y dantnos tant mal viure, ¡mal-viatje! que avuy per avuy val més ser qualsevol cosa, que seguir l' ofici.

Al taruguista que aixó deya, l' hi pujavan los colors á la cara, y després de passarse la mà pèl xavo, afegia:

—¡Mal llamp! Jo no sè que més se pot fer per un home. Ni una mare faria més pèl seu fill. Donarli gloria, renom, popularitat, fama y prestigi, que are mateix sembla que Barcelona no es prou bona ciutat per ell... y tot ¿perqué? Perque no 't deixi viure tranquil y á lo millor t' aixarpi y t' endressi. Ja 'us asseguro jo que 'l dia que torni á neixe estudiaré per *envocat*, á veure si arribo á Governador *savil*. Al menos en temps del altre era un gust.

Lo taruguista vá entrar tot refunfunyant al departament que l' hi corresponia.

Las detencions abundan; pero encare no s' ha fet nèt del tot.

L' altre dia un senyor que passava pèl carrer de l' Unió, vá rebre un cop-de-pistola, de modo que avuy los de l' art del ripium rápium, en compte de robar rellojés, regalán balas.

Lo dia avants al carrer del Om un individuó vá caure mort en sech, de dugas punyaladas.

Per lo que hi sentit á dir, lo mort se dedicava á la cassa de homes perduts. Era un perdiguer de la primera autoritat de la provincia, que descubria pistas.

Lo matador formava part del gremi de las pessas de cassa. ¡Bona pesa havia de ser!

Aixó indica, que al igual que á las casas que tener molta pols, ni ab una, ni ab dos, ni ab tres espolsadas n' hi ha prou per fer neteja. Pero no desmayi, Sr. Gil Maestre, cops al bulto y cayga qui cayga. Ja véu vosté que tot Barcelona s' ha posat al costat seu, y qu' en materia de perseguir al crim y destruir lo vici, aquí no hi ha partits ni bandos: no hi há més que personas honradas.

Tragedia y sainete.

Sobre 'l llit d' operacions de la casa de Socorro del carrer de Barbará, agonisava un home de trenta dos anys, ab una bala al cap. Parricida primer, y suicida després, no sè si aquella bala l' hi havia interessat lo cervell, ó millor dit, no sè si tenia cervell perque una bala pogués interessarli.

Lo cert es, que fins sis ó set horas després de haverse clavat un tiro, no anava á reunir-se al Hospital ab lo cadáver de la seva víctima qu' era la seva esposa.

No hi averiguet la causa de aquesta tragedia, per més que 'l lloch ahont vá ocorre—certa casa del carrer del Alba—dona peu á estranyas conjécturas. Unicament he sabut que un pobre nen de quatre anys en un tan-car y obrir d' ulls quedava desamparat, víctima ignocent de una ratxada d' ira.

Donchs bé, mentres lo suicida agonisava, un home y una dona, un altre matrimoni s' presentava á la mateixa casa en demanda de auxili... Ella no tenia res... ell sí; ell tenia un nyanyo al cap. Ella era grossa y fornida; ell petit y nerviós. S' havian barallat. Ell vá obrir un ganivet, y ella vá ventarli un cop de pedra... Després vá durlo á curar.

—¡Bribon! cridava, (era castellana) que tiene dos criaturas, y no me dá ni un céntimo... y me amenaza con una navaja.

—Cálmese, no se desespere, que no ha sido *res*, deya 'l municipal de guardia que á judicar per la fléma que gastava, déu ser solter.

¡Dos arguments sobre 'l mateix temal Lo matrimoni: lo *sant* matrimoni, com diu la doctrina cristiana. Desenllás de l' un, dos cadavers: desenllás de l' altre una *banya* y un sermó del arcalde de barri.

Lo que hi dit avants: una tragedia y un sainete.

A la sessió del dimars, l' Ajuntament tenia una regular entrada.

Lo públich se vá acostumat á assistir al histórich saló de Cent, ahont los moderns concellers se pican las crestas, presidits per D. Francisco, conceller en patillas (no l' hi dich conceller en cap, perque las pa-

tillas y no 'l cap es lo més notable que tè D. Francisco).

Un dels que esperavan que s' obrissen las portas del saló, preguntava:

—¿De quina ganaderia son los dictámens que avuy se corren? ¿De la Gran Via ó de la Barceloneta?

La veritat es qu' en las sessions hi ha picas, banderillas, passes de muleta, estocadas y fins lo catxete. No hi falta més que un detall: las mulas d' arrastre.

P. DEL O.

EN JEP.

—¡Ah, ah, ah! que s' hi está bé al llit. Es ahont s' está millor. Jo á ser un Girona, dormir seria sempre 'l meu estament. ¡Ja devia ser un home ilustre 'l que vá inventar lo jeure!

¡Jo no sè com lo mon es tant desagrahit! Fan monuments á n' en Colon que descubrint las *Amélicas*, se vá fer un passatge de casas allá á la Plassa Real; á n' en Calderon, que no 's déu posar pas poch cofoy quan es á Madrit, al véures representat en figura, y á tants altres perque han fet aixó ó alló y no 's recorda ningú d' enlayrar als inventors dels llits y dels sumiers y matalassos, que ho mereixen més que 'l que per alló de San Matéu qui troba es seu, s' arriba á fer unas quantas casas, y 'l que 's fá célebre picant toros.

Y no creguin que duch *fació* al jeure perque tingui un llit com un príncep, no; lo meu llit es de pots y banchs tant vells que las pots per lo menjadas pèls corchs, semblan garbells per garbellarhi bessas y 'l matalás, en lloch de llana, pèls manyóchs que forma, casi diria que déu estár ple de bolas de billar.

Tinch llogat lo quarto, qu' es casi un colomar, á una dona que se 'm cuida de la teca; lo vent s' encarrega de fer las feynas, éscombrarlo y orejar lo llit.

Un vehi que al anarse 'n de la casa vá deixar al terrat per vells una taula, un bagul y una cadira, me vá proporcionar 'ls mobles, y aquí tenen tot lo parament del quarto, que pago quan tinch ganas de treballar ó quan trobo alguna pesseta per terra.

Es ben trist tenir que treballar! Si no hagués sigut per *lo de la poma*, que n' estaria de bé jo. ¿Que tinch gana? estiro la mà y llançonissa, estiro l' altra, una *anangadeta*. 'M recolso un xich y trago de vi. Alló si que fora viure, fora un verdader paradís. Quant hi penso 'm vé solivera y la rabia 'm crema que 'ns ho haguém deixat perdre. ¡Qué 'n som de tontos los homes!

¡Y 'ls tribulls que 's passen per viure! Are de feyna no n' hi ha per qui 'n vol y méns per qui no 'n vol y á mi la feyna sempre m' ha fet nosa. Aixis es que quan me veig precisat, per ferme fer las caixaladas, á deixar lo *pilltre* y estirar l' espinada, no 'n tinch pas poch de mals de caps.

M' aixeco, 'm vesteixo, y me 'n vaig cap al carrer boy rumiant á quin cantó las donarè y tot tirantme la gorra endavant y enrera y gratantme 'l clatell, me dirigeixo al Plá de la Boqueria, á pendre 'l sol y si 's presenta alguna feyna arreplegarla, perque igual los hi tiraré una paleitada de cals, que tres ó quatre galledas d' aygua. No perque no tingui ofici, no haig de ser bó per res; aquí hont me veuhem he fet de tot y soch molt feyner quan me vé.

Vá durar un temps qu' era cotxero de plassa qu' era cosa que m' engrescava. Sentat tot lo dia ¡que n' hi feya petar de bacaynas! Pero com que l' amo 'm feya llevar á las cinch, per rentá 'ls cotxes, l' hi vaig dir que se 'ls rentés ell, que jo no havia nascut per llevarme tant dematí pèls altres.

Després com me veyá apressat per la gana, vaig posarme á manobra, pero vareig tenir por de patir del pit. La mare sempre se 'n queixava de la caixa, y ho vaig deixar: la salut primer que tot.

Los quartos que he guanyat més descansats foren sis rals que 'm van venir de carambola. Era un mati que no tenia gayre feyna y me 'n vaig anar á pendre 'l sol en un solar que hi ha prop lo carrer del Consell de cent. Allí un home hi té parada de velocipedos y 'm distreya mirant als xicots ferlos corre; aquell dia m' estava ajegut allí aprop, l' home se 'n havia anat á la taberna, quan vingueren dos xicots preguntantme quant ne feyan pagar y com que ho sabia, vaig dir tres rals l' hora, pero per adelantat, y allargantme tres rals cad' un, prengueren dos velocipedos y vinga corre. Llavors sortí l' home que 's posá á corre detrás ¡dels xicots que s' allunyavan, per ferlos pagar lo lloguer, y jo vaig pensar que ja que m' habian dat sis rals, seria molt tonto que 'ls tingüés de tornar, y vaig anarme 'n tot xano, xano. D' aquella feta vaig passar una senmana sense treballar.

Altremet, lo treballar ja m' agradaria sinó fos tant cansat. ¡Yademés aixó de ser esclau del amo, jo que soch aucell de bosch, ¿tenir qu' estar á las ordres d' algú?... Ca, ca, la *castió* es viure lo millor possible. En lo mon hi ha gent que treballa y gent que 's passeja, y jo 'm dich ¿perqué tú, Jep, no pots esser d' aquestos? ¿qu' ets, potser, tú de pitjor pasta que 'ls que no fan res? Donchs á *viuir*. ¿Que tens gana? Donchs si no has caygut en descrédit, ja trobarás algú que 't dongui

quatre rals ó alguna fonda de sisos que 't fibi. ¿Ve l' hivern y tens fret? Al colomar de casa hi peta 'l sol de primera má. ¿Ve l' istiu y vols la fresca? A la Catedral á passarhi la tarde, alló es una gruta.

Ja veuhem que pot viurers bé. Després, com no tot pot ser *gaubansa* en una ciutat com Barcelona, hi ha lo meu caletro y més bé ó més malament d' un modo ó altre 's passa.

Con que ja ho saben, si á cas me necessitan per alguna mecánica, 'ls agrahe que, si no es molt pesada, 's recordin de mi, vagin al carrer de 'n Cuch y demanin per en Jep.

Per un regular sempre 'm trobarán á casa... ajegut en lo llit que per mi es un trono

Parlant sense passió ¿no es veritat qu' es molt bona posició l' horisontal, y tant bona que si vostés no manan lo contrari jo m' hi tombaré una miqueta?

Repeteixo: si volen algo, *mandar*; vaja es una gran cosa lo je...uuuu...re.

MISTER JHONSON.

NOTAS DE MÚSICA.

Aquells nuvolets que de vegadas s' extenian y cubrian del tot l' atmósfera del Gran Teatro, aquells llampechs produhits per dos corrents eléctricas oposadas, la dels artistas y la del públich, aquell xiu, xiu de la pluja batent, acompanyada alguns cops de calamar-ada, tot s' ha desvanescut com per art de magia. ¿Qui ha fet aquest miracle? La partitura de Thomas, *Hamlet*, interpretada admirablement per la Vitali y en Pandolfini.

Y no 's cregan, durant los dos actes primers encare estava núvol; los artistas y 'l públich no s' entenian; la fiera ensenyava las dents y era de temer un espantech; pero ¡amigol desde l' acte tercer la fiera s' havia domesticat, y prompte llansá bramuls d' entusiasme. ¡Quin *Hamlet*! ¡Y sobre tot quina *Ofelia*!

Ja poden dir á tothom que la Vitali ha nascut per cantar aquest paper, y com que á n' en Pandolfini lo que l' hi sobra es talent y per fer l' *Hamlet* se 'n necessita molt, calculin si la partitura sortiria ben tractada.

La Novelli y 'ls baixos Vidal y Verdager van contribuir poderosament á la victoria sobre l' intolerancia, no menos que 'l mestre Mancinelli, que ha contestat dignament als que deyan que no sabia moure la batuta. Pero ¡qué més! Fins lo clarinet Sr. Porrini, en los solos que toca vá tenir una ovació. Lo Sr. Porrini toca *clar-y-net*.

Diuhem que las desgracias van á parells y jo sostinech que també hi van las ditxas.

O sinó aquí tenen un exemple.

Diumenje á la tarde vá cantarse l' *Aida*. Y vá cantarse com no s' havia sentit encare en tota la temporada. Lo teatro plé de gom á gom; estich segur que si arriban á penjar-se cadiras al sostre també s' ocupan. ¡Y quins aplausos! La Singer, en Barbaccini y en Lalloni (aquest últim vá encarregar-se de la part de 'n Pandolfini) tenen llover pèls estufats que pugan menjar en tot lo resto dels seus dias.

Lo mestre Mancinelli també vá ser cridat á l' escena.

Pian piano ci va lontano.

De l' *Ebrea* també se 'n ha dat una representació molt més ajustada que las primeras. De modo que

«*Todo júbilo es hoy el Gran Liceo.*»

Are l' *Africana* está en capella.

Ja anirem á sentirla.

Al *Retiro* no 's cansan may. Ab *I due Foscari* van despedirse la Castiglioni y l' Aragó, si bé aquest encare ha cantat algun dia més. Sento á fe que l' Aragó no torni á treure aquell gorro-frigi. Al veure 'l me venian ganas de cridar «¡Viva la federal!»

Per fer *Lo Trovador* van arreplegar un tenor escatusse, y entre ell, l' Aragó y en Serra, la Bazzani y la Paolicchi van darnos un *Trovador* que al menos valia 21 quartos. La contralt sobre tot en l' acte segon quant canta: *Ay batu son dos, per vida teva*, y al dirli: *Mal gorranyech garranyech te fassan los ossos*, vá ratllar á la altura de una gran trágica.

Del *Poliuto* casimés valdria no parlarne. ¡Vaya quinas cosas los agradavan á *i nostri genitori*! Tot l' acte primer se passa veyent un mostruari de Sants Josepés que no 'ls falta més sinó que 'ls floreixi la vara. Al segon fan una especie de diumenje de rams, després hi ha un aria tot ab gros y un final concertant que menos mal. Pero 'l públich diu que alló son pastorets y que lo que vol son Profetas, Don Carlos, Africanas, Robertos y Parsifals; que d' óperas de tarifa vella ja n' está tip. La Tresols, en Bachs, en Fattorini y en Leoni, van sentir aplausos.

Diumenje á la tarde *Hugonots* altra vegada, ab molta gent y regalos á l' Aragó que tè 'l cor robat á molta gent. A la segona del *Trovador* fins van anarhi Liceis-

tas a fer comparacions. Sem blava 'l temps d' en Gayarre y en Massini.

Dugas notícies per acabar: En Serra ja mou tots dos brassos, en vista de lo qual divendres farà 'l seu benefici. La Rusell, artista novament contractada, es nort-americana, es molt bonica y diuhen que canta com un rossinyol. Per lo tant, ja cal que 's treguin los guants per aplaudir millor.

FREDELICO.

EXPERIMENTS.

Molts—Viva la Llibertat!!
Exclaman ab to enardit:
—Viva!!— per l' altre costat
Respon lo poble aburrit:....
(Aquest es 'l esclavist.)

—Ja no hi ha fé, ni moral
En lo sigle aquest actual.—
Aixó ho deya un reverent
Quant sortia d' un convent....
—De monjas...eh?—Natural!!

—No hi há res més esplendent
Que la santa Caritat.—
Aixó ho deya un bisendat
Que deixava al vint per cent
Al pobre necessitat.

Una soltera ab despit
Deya tot donant lo pit
A un fillet seu mo-t hermós:
—Quin mon més escandalós!
—Quin jovent més atrevit!—

—Casi de ningú pot fiarse.—
—Sols reyna la hipocresia.—
Aixís vaig senti exclamarse
A un farsant, tip de senyarse
Y aná a missa cada día.

—L' adulteri es un pecat
Que deshonra la familia.—
De son galant al costat
Aixó ho deya temps passat
La casada donya Emilia.

Derrotxant sempre á má plena
Un fill, fill-pródich de mena,
Exclamava ab to sever:
—Lo fill pródich es un sér
Digne de qualsevol pena.

—Sempre 'n surtiréu perdent
Si ab donas 'us barrejeu.—
Aquest consell gens dolent
L odonava un tal Climent
Que ab donas sempre 'l veuréu.

—Qu' es trist que 'l verdadé amor
S' hagi casi bé perdut!—
D' eixa exclamació 'l autor
No ha estimat, ni per favor,
A las camisas qu' ha dut.

—Com més confiansa hi hagués
Més pau hi hauria; segú.—
Qui s' explicava aixís es
Un sócio, com 'ls demés,
Que no s' fia de ningú.

—Lo joch es un vici tal
que molts cops es criminal.—
Aixís un jugadó ho deya
Que jugant y estafant feya
Son negoci principal.

Queda ab aixó demostrat
Poch menos que á la evidéncia
Que 'l medi més acertat
De dir sempre la vritat
Es parlar per experiéncia.

PEPET DEL CARRIL.

UN COP D' ULL ALS TEATROS.

Fatinitza, Boccaccio y Un Viaggio in Africa: aquí tenen lo repertori de aquesta senmana, de l' altra y de la senmana que vé, perque en Suppé es com l' olor de mesch, com diria en Feliu y Codina; d' allá hont se fica no se 'l en tréu tant facilment. Las melodías d' aquest autor s' enganxan á l' orella y sortint del teatro anant pel carrer, y á casa ficantse al llit, se repeteixen maquinalement. De manera que la música de 'n Suppé queda retratada y 'ls espectadors fém de máquina fotográfica sense saberho.

La hija del tambor mayor se titula una opereta de Chivot y Duru, música de Offenbach, estrenada al Circo. No es de las millors produccions del célebre autor bufo. Hi ha molts trossos vulgars y adoztenats, despuntant unicament dos quartetos de carácter cómich y dos valsos, un d' ells corejat y ballat. Al final de l' obra 's verifica un desfile de tropas que produheix bon efecte.

En la primera funció 'ls artistas estavan molt insegurs; pero després van corretjirse alguns defectes y avuy l' obra pot anarse á veure, fentse aplaudir alguns artistas, entre ells, principalment, la Sra. Marti de Moragas.

La traducció es dolenta. Y á pesar de tot diuhen qu' es arreglo del francés. ¡Arreglo! Será sens dupte per la mateixa rahó que á un amich meu molt lleig l'hi diuhen Angel.

A Romea s' ha posat La Comedia de la Vida á benefici de la Garcia (D.ª Rafaela). No es aquesta obra de las que més l' hi escaygan. L' execució en general, no passá d' acceptable.

Al Tivoli continuan fent bonas entradas, ab dramons á la tarde, pels xaróns, ¡y dramas á ¡la nit pels menestrals. S' anuncia l' estreno de una pessa catalana en un acte. Veurém que tal será.

Al Español disapte que vé, estreno de una parodia de Mme. Angot L' hortelana del Born escrita per en Molas y Casas: Suposo que 'ls antichs sarsuelistas catalans, en Colomer, la Pepeta, en Palá y demés hi estarán molt bé. Ja 'n parlarem la senmana entrant.

N. N. N.

ESQUELLOTS.

A un prés que ja l' hi deyan «en Causa Vella» al últim l' han posat al carrer, després de tenirlo nou anys delingut, sense ferli coneixe l' estat de la causa.

Nou anys de manutenció per compte del govern. ¡Ahl lo qu' es jo no 'l deixaria anar aixís com aixís. Quants dias ha estat á la presó? 3285. Donchs á dos rals diaris son 6570 rals.

O pagas, ó á la presó novament. ¡Vayal

A un jove que vá pels carrers recitant lo Tenorio, aquest dia uns de la policia van donarli un jaco de garrotadas.

Com que no se que 'l recitar lo Tenorio siga cap delicte, l' autor de aquesta hassanya no pot ser representant de l' autoritat.

Sinó, representant de l' atrocitat.

Los sabaters s' han declarat en huelga. Una huelga de sabaters es la millor manera de que 'ls burgesos no pugan posarse las botas.

Administracions de corréus com las d' Espanya, ja poden buscarlas, qu' en lloch més del globo las trobaran.

Dias endarrera un armador de Marsella vá enviar uns documents importants al capitá d' un barco que 's deya Debergue.

Set dias vá estar lo paquet desde Marsella á aquí, y no es aixó lo bonich, sinó que en lo sobre hi havia una nota que deya: No pertenece á Berga.

Després encare dirán que 'ls nostres empleats de corréus no saben ahont tenen la má dreta y ahont cau Berga.

Diumenje dos andarins van corre en la Plassa de Toros.

Diálech:

—Titó ¿que no vens á la Plassa de Toros?

—¿Que hi ha corrida?

—Si, corrida d' homes.

—¡Ah, d' homes?... Donchs ja 'ls deixó corre.

En Lainez vá fer 15 kilómetros ab 70 minuts y en acabant encare vá ballar una jota.

Los aragonesos qu' están á punt de construir lo ferro carril del Canfrach, podrian estolviarse una pila de quartos.

En Lainez, faria de tren.

Un periódich valenciá publica una caricatura curiosa.

Representa un polisson de brasset ab un presidari, y 'l lema diu:

«Lo que, segun se pregona, ha ocurrido en Barcelona.»

Ab lo titol de La Proveedora s' ha constituhit una societat que 's proposa servir palla y ferratje á domicili.

Si tothom que mereix consumirne acut á la Proveedora, no l' hi faltarán parroquians.

—Ala noys, deya un xicot de la Barceloneta ¿envihém una comissió á n' en Rius y Taulet?

—¿Perqué vols enviarli?

—Home, á donarli las gracias perque 'ns ha fet un mercat de ferro per jugarhi.

Verdaderament: lo mercat de la Barceloneta, fins are, no sembla sinó que l' han fet per la quitxalla.

En las festas de l' any que vé será colocat en lo Saló de Cent lo retrato del general Prim.

«Xim, xim, xim, viva la gresca, viva la gresca Xim, xim, xim, Quico prepara 'l discurs d' en Prim.»

El Correo Catalan assegura que ja ha arribat á Barcelona una fotxera.

La fotxera es un aucell del Nort que acostuma á venir á passar l' hivern al lago del Parque.

No s' estranyin de que 'l Correo observi ab tanta constancia l' arribada de certs aucells del Nort.

Ja fá temps qu' espera la de un pájaro titolat Carcundus ungaricus.

Vá sempre acompanyat de pollas húngaras y també acostuma á venir del Nort.

En Ducazcal, empresari de Madrit, 's ha elevat en globo.

Aquesta es casi l' única manera que tenen algunas personas d' elevarse.

Sembla que l' Ajuntament estudia la manera de que 'ls rellotjes públichs vajan tots á l' hora.

Ho sento. Perque ab lo procediment actual may s' arriba tart en lloch.

Per exemple:

Surten del carrer del Carme y 'l rellotje de ca 'l Erasme toca las dugas. Arriban á la Plassa de Sant Jaume, y 'l de cala Ciutat toca las dugas. Passan per davant de Santa Maria y tocan las dugas á Santa Maria.

¿No veuhen? Aixó es un gust. En menos d' un minut han anat desde 'l Padró al Plá de Palacio.

El Correo catalan ha atacat al rector de Santa Ana per haver publicat un folleto.

A la güenta 'l rector de Santa Ana no es de la clicha de 'n Llauder.

Pel Correo catalan los capellans no son bons sino quan tenen punyo y saben manejar un trabuch.

Per enviar ánimas al Cel.

Sembla que hi ha qui 's proposa construir l' escorxador entre dos establiments molt adequats: lo Cementiri nou y 'l Canyet.

¡Piramidall!

Jo ja ho veig: l' Ajuntament no té més que una idea: aumentar los ingresos del Cementiri.

Un metje de Burgos sortia á cassar y va matar de un tiro á un peó caminer.

Es de creure que aquest metje sortirá absolt.

En efecte: los metjes gno han rebut un titol per disposar de la vida del home?

Ademés ell podrá dir:—Jo tirava á ferirlo y si l' hi mort ha sigut casualitat. Los parroquians escassejan, y si l' hagués ferit jo mateix l' hauria curat.

Lo terreno del Liceo val millons.

Vá ser concedit pel govern ab la condició de que s' establiria un Conservatori de música. Y al construirse 'l teatro van disposarse unas quantas botigas ab l' intent de que 'ls lloguers servirian pel sosteniment del Conservatori.

Avuy las botigas tenen amo, y 'l Conservatori, té per única assignació la suma de 30,000 rals cada any. ¡Viva 'l rumbo!

De una casa sense pá 'n fuig tothom. Y del Conservatori n' han fugit alguns professors y ab los professors se 'n anat bastants alumnos.

De manera que 'l Conservatori aviat no será ni una excusa per cubrir l' expedient.

Sr. Rius y Taulet ¿vol dir que no hi hauria un medi de que l' Estat l' hi cedís los seus drets sobre 'l Liceo, ó quan menos la facultat de inspeccionar lo Conservatori y fer cumplir las condiciones de la concessió?

Lo dia que 's decidís á ferho, tots los amants de la música vindriam á darli una serenata.

Una máxima:

Una dona hermosa per la vista es un cel, pel cor un infern y per la butxaca un purgatori.

QUÉNTOS.

Una noya de disset anys, molt coqueta, fá perdre la xaveta als joves que la rodejan.

La seva mare la repren.

—Pero, mamá, diu ella, deixim fer gno véu que soch tan jove?

—Jove dius? També ho he sigut jo; pero tant com tú may.

D. Tomás está molt mal.

Un amich de la casa demana per véure 'l y acostant-seli l' hi diu:

—D. Tomás, l' hi participo que m' hi mudat al carrer d' Estruch. Fassa 'l favor d' encarregar que no deixin d' enviarme esquela. Ja pot comprendre vosté que tindrè molt gust en acompanyarlo al cementiri.

A la porta d' una iglesia temps endarrera s' hi colcava un pobre que duya 'l següent rétol penjat al coll. «Sort-mut y cego.»

Are hi ha un altre pobre ab un rétol que diu: «Successor del cego antich; y molt més sort-mut qu' ell.»

Al arribar á un poble qu' está celebrant la festa major, uns forasters preguntan á un pagés:

—Heréu, ¿quin sant es lo patró del poble?

—No sé, no 'l coneix més que de vista.

Un capitá d' artilleria vá donar un convit, invitant á un compositor de música.

Després dels postres algunas senyoras demanaren al últim que toqués alguna cosa al piano.

L' artista doná una excusa; pero l' amo de la casa que tenia un geni bastant brusco, vá ferli entendre que si l' havia convidat era ab l' objecte de que toqués alguna cosa.

—Aquí, afegi l' artiller, cadascú ha de donar una prova de la seva habilitat.

—En aquest cas, replicá 'l compositor, comensi vosté firant una canonada.

—Mira Batista, si algun dia vols fer un negoci jo t' ajudare en tot lo que puga.

—Noy, desgraciadament, no podrè ficarm'hi may; per ficarme en negocis soch massa pobre.

—¿Y are? ¿Que no sabs que ficarse en negocis es ficarse en los diners dels altres?

Consol que 's donava á sí mateix un gran afieionat á pledejar, al compadéixe'l un amich pels grans disgustos que havia passat:

—Home, t' equivocas, deya: hi passat vint anys ab la dolxa esperansa de guanyar lo plet. Es veritat que l' hi perdut; pero aixó ha sigut cosa de un moment.

Entre dos bugaderas qu' están renyidas:

—Tú, si, tú m' has robat un mocador.

—¿Jo? ¡Pescatera!

—Tú me l' has robat, n' estich segura.

—Ay Senyor, si hagués de robar alguna cosa á algú, no t' ho robaria á tú; per robarte alguna cosa, 't desprecio massa.

TRENCA-CAPS.

XARADAS.

I.

Des que la *Dos-terça* es rica que *una-dos* ab alegría y mon *hu sens dos* critica l' envejosa *Agna-Maria*. Mes jo formal y seriot cambio de *dos-tres-quarta* y llavors ella y la *Maria* m' aplaudeixen en la *tot*.

AGUILETA.

II.

Consonant es ma *primera*, dos es nota musical, nom de un més es ma *tercera* y es un peix lo mèu *total*.

J. REIG Y V.

MUDANSA.

Es molt *tot* posat ab a la noya ab qui 'm vull casá: á la *Tot* ab e posat ningú sè que hi haja estat: de talent lo mèu vehí no 'n tèn *tot* posat ab i; y del peix no trobo bó la *total* posada ab o.

UN BON XICOT.

ANAGRAMA.

Ahir mon amich *Tot* sent lo sèu sant me convidá; vaig beure una *total* y un tall de *tot* me féu menjar.

DOS LIBERALS.

CONVERSA.

—Quin dia 't casas *María*?
—No vaig encare depressa.
—Y dius que serás.....

—Mestressa de una bona droguería
—Com se diu lo tèn marit?
—Oh, si encare no me 'n es.
—Y be, vaja, 'l tèn promés
—Se diu... Búscaho, ja ho hém dit.

J. M. F. DE PETITS.

ROMBO.

•
•••
•••••
•••

Primera ratlla vertical y horisontal: una consonant; 2.^a un mal; 3.^a Nom d' home; 4.^a article de necessitat y 5.^a consonant.

NOFRE Y MARNETA.

TRENCA-CLOSCAS.

Esplugas, Menargues, Capellades, Colbató, Barcelona, Paterna, Girona, Calella, Igualada.

Colocar aquets noms en columna de manera 'que diagonalment digan lo nom de un poble de Catalunya.

J. FORGERON ET CHERCHAI.

GEROGLIFICH.

×::
ed
I I
LOLO
::
e
DIA
A

DOS LIBERALS.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.^a—*Fa-ri-go-la*.
2. ID. 2.^a—*Ro-ma*.
3. ANAGRAMA.—*Tocan-Cantó-Conta*.
4. CONVERSA.—*Casino*.
5. MUDANSA.—*Sal, Sit, Sol*.
6. LOGOGRIFO NUMERICH.—*Camilo*.
7. ROMBO.—
P
N A P
P A R E T
P E P
T

8. GEROGLIFICH.—*Per suissos Suissa*.

ALMANACHS AMERICANS DE PARET.

AB XARADAS, EPÍGRAMAS, ENDEVINALLAS Y FINS GUIATS PER LAS CUINERAS.

Gran assortit per tots los gustos y totas las fortunas. Dibuxos variats, cromos perfectes, incrustacions d' or, formes distintas y elegants, tamanyos de totas classes y preus baratíssims, desde 1/2 rals fins á 18. Tot aixó ho trobaran en la llibrería de 'n Lopez, Rambla del mitj, 20. Vajin a veure'ls y se convenceran que no exagerém.

VENTA AL PER MAJOR Y MENOR. Als corresponents s' otorgan grans rebaixas.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.

LOS VENEDORS DELS BITLLETS DE LA RIFA DE COLON.



—Un 10,210 bueno... ¡Serenú!



—Un 6,382 que será una buena sort!



—Ja tenia prou mal-de-caps ab los gossos y las criaturas, y are tèn, ven bitllets.